

ROZDZIAŁ 2: BÓG I ŚWIAT STWORZONY

Świat, a szczególnie znajdujący się w jego centrum człowiek jest zbyt piękny i zbyt skomplikowany, by mógł powstać przypadkiem. Jeżeli świat został stworzony, to aby go pojąć, zrozumieć i móc żyć z nim w harmonii, musimy najpierw zrozumieć Tego, który go stworzył. Filozofie i religie nazywały Go w najróżniejszy sposób: Pierwotna Przyczyna, Kosmiczna Świadomość, Brahma, Jehowa, Allah albo Bóg. Zasada nazywa Go Bogiem i nie próbuje udowodnić faktu Jego istnienia. Zasada nakierowuje nas na zrozumienie natury Boga.

Jak możemy poznać naturę Boga, który jest niewidzialny? Możemy poznać ją przez obserwację Stworzenia. Podobnie jak dzieło artysty stanowi widzialny przejaw niewidzialnej natury jego twórcy, tak samo każdy byt w Stworzeniu jest ucieleśnionym przejawem niewidzialnej natury Boga, Stwórcy. Tak jak potrafimy odkryć charakter autora przez jego dzieło, tak możemy zrozumieć naturę Boga przyglądając się Jego Stworzeniu. Dlatego właśnie św. Paweł mówi: „*Albowiem od stworzenia świata niewidzialne Jego przymioty, wiekuista Jego potęga oraz bóstwo - stają się widzialne dla umysłu przez Jego dzieła, tak że nie mogą się wymówić od winy.*” (Rz 1:20)

Określimy więc naturę Boga przez znalezienie cech, które są wspólne dla wszystkich bytów w Jego Stworzeniu.

Niewidzialna natura i widzialna forma

Stwierdzamy, że wszystkie istniejące byty posiadają zarówno niewidzialną naturę, jak i widzialną formę. Naturę można też nazwać wewnętrznym charakterem bytu. Natomiast formę stanowią materia, struktura i kształt każdej istoty. Na przykład niewidzialna natura człowieka to jego umysł, a widzialna forma człowieka to jego ciało. U zwierząt: niewidzialna natura to instynkt, a widzialna forma to tkanki i narządy tworzące ciało zwierzęcia. Ta sama zasada odnosi się do cząstek - właściwości fizykochemiczne cząsteczek, atomów i cząstek elementarnych to ich natura, zaś widzialna materia i struktura to ich forma.

Natura jest niewidzialna, ale ponieważ zajmuje pozycję *podmiotu*, więc jest przyczyną. Forma, pomimo tego że jest widzialna, zajmuje pozycję *objektu* i jest skutkiem. Dlatego ciało człowieka odzwierciedla jego charakter, a nasz charakter wyraża się poprzez nasze ciało, nawet jeżeli próbujemy tego uniknąć. Ciało odzwierciedla umysł i porusza się zgodnie z jego poleceniami, tak aby zachować życie i realizować cele umysłu. W ten sposób umysł i ciało tworzą wzajemną relację aspektu wewnętrznego i zewnętrznego, przyczyny i

skutku oraz podmiotu i obiektu. To dzięki temu można na podstawie wyglądu zewnętrznego człowieka wysnuć pewne wnioski co do jego osobowości.

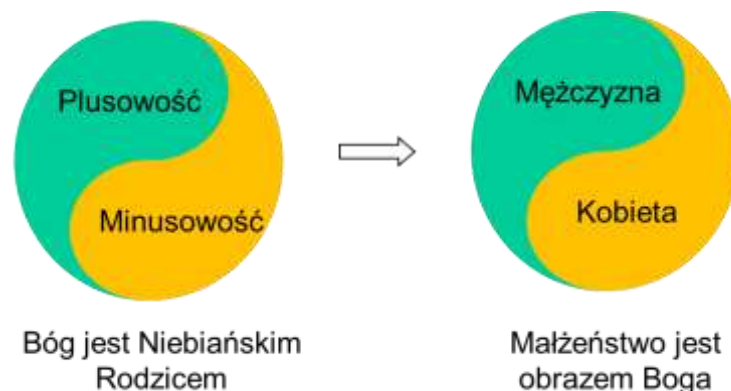
Skoro Bóg jest pierwszą przyczyną wszystkich bytów, a każdy stworzony byt posiada dwoiste przymioty natury i formy, to Bóg musi również posiadać naturę i formę, poprzez którą ta natura się wyraża.

Powinniśmy dążyć do równowagi pomiędzy aspektami wewnętrznymi i zewnętrznymi we wszystkim czego się podejmujemy. W szczególności dotyczy to równowagi pomiędzy dbaniem o naszą duszę i o nasze ciało. Człowiek współczesny zafascynowany możliwościami panowania nad przyrodą i zachłyśnięty dążeniem do zewnętrznego dobrobytu zapomina o swojej duszy, co bardzo szybko doprowadza do dysharmonii.

Plusowość i minusowość

Zauważamy również, że w całym Stworzeniu istnieje wzajemna zależność między przymiotami plusowości i minusowości. Na przykład atomy powstają przez wzajemne oddziaływanie między elementami dodatnimi a ujemnymi. Same atomy posiadają cechy dodatnie lub ujemne, dzięki czemu dwa atomy lub większa ich liczba wchodzi we wzajemne powiązania, tworząc cząsteczki. Rośliny mają elementy męskie i żeńskie. Podobnie zwierzęta rozmnażają się w większości przypadków przez stosunek między samcem a samicą. Biblia mówi, że Bóg nie był w pełni zadowolony po stworzeniu samego tylko mężczyzny (Rdz 2:18) i dlatego stworzył kobietę, Ewę, jako obiekt Adama. Wtedy po raz pierwszy Bóg stwierdził, że Jego dzieło jest "bardzo dobre" (Rdz 1:31). Ludzkość składa się z mężczyzn i kobiet, a społeczeństwo istnieje i rozwija się dzięki wzajemnym związkom między nimi.

W umyśle człowieka istnieje zarówno uczuciowość plusowa, radosna i żywa, jak i uczuciowość minusowa, sentymentalna i spokojna. Istnieje również intelekt plusowy o charakterze poszukującym i intelekt minusowy o charakterze podążającym, a także wola typu plusowego, która jest aktywna, inicjuje działanie i podejmuje odpowiedzialność, oraz wola typu minusowego, która jest bierna.

To, że całe Stworzenie posiada dwoiste przymioty plusowości i minusowości oznacza, że sam Bóg, który jest pierwszą przyczyną wszystkich rzeczy, jest źródłem dwoistych przymiotów plusowości i minusowości. Zrozumieć to można na podstawie cytatu z Księgi Rodzaju 1:27: "Stworzył więc Bóg człowieka na Swój obraz ... stworzył mężczyznę i niewiastę."

Podobnie jest to opisane w *Księdze Przemian (I Ching)*, która leży u podstaw filozofii Dalekiego Wschodu, gdzie początkiem wszechświata jest *Wielka Ostateczność*, z której wywodzą się zharmonizowane elementy *yang i yin*. Warto nadmienić, że Księga Przemian nie mówi, że *Wielka Ostateczność* jest także podmiotem o zharmonizowanych przymiotach niewidzialnej natury i widzialnej formy. Tym samym nie dostrzega, że *Wielka Ostateczność* jest Osobowym Bogiem.

Klasyczny wykład z Zasad przytacza tylko kilka przykładów plusowości i minusowości w świecie stworzonym, ale jest ich tak naprawdę znacznie więcej: ciepłe i zimne prądy morskie, układy wysokiego i niskiego ciśnienia atmosferycznego, czy krajobraz górski i równinny, to tylko niektóre z przykładów.

Jeżeli całe stworzenie posiada przymioty plusowości i minusowości na podobieństwo swojego Stwórcy, to oznacza to, że Bóg posiada w sobie te przymioty i jest zarówno Ojcem Niebieskim, jak i Matką Niebieską. Bóg jest Niebiańskim Rodzicem każdego z nas.

Mężczyzna i kobieta są różni i nie chodzi tu wyłącznie o różnice w fizycznej budowie naszych ciał. Mężczyźni czerpią głównie, choć nie wyłącznie z plusowości Boga, a kobiety głównie, choć nie wyłącznie z minusowości Boga. Dlatego uzupełniają się, a ich jedność w małżeństwie jest pełniejszym odzwierciedleniem natury Boga niż każde z nich z osobna. Dlatego związek mężczyzny i kobiety jest sakramentalny, bo jest to związek, którego celem jest umożliwienie szczególnej obecności Boga. Z zasady tej wypływa także to, że mężczyźni i kobiety mają taką samą wartość. Jesteśmy równi, choć różni.

Istota Boga

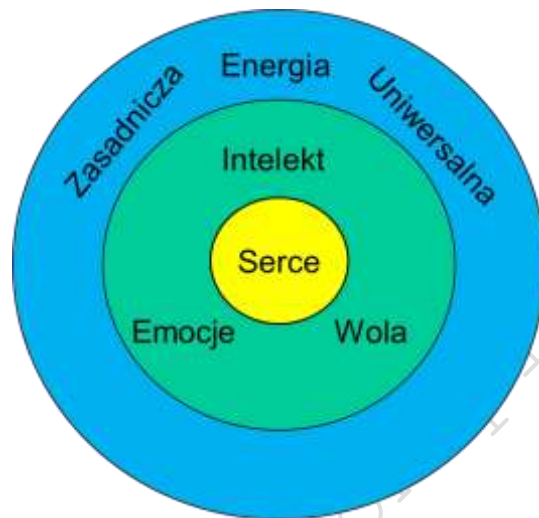
Co zatem stanowi istotę Boga? Wewnętrzna natura Boga to źródło niewidzialnych wewnętrznych przymiotów wszystkich stworzonych bytów, takich jak umysł człowieka, instynkt zwierząt, życie roślin oraz fizykochemiczne właściwości minerałów i pierwiastków chemicznych. Natura Boga obejmuje uczuciowość, intelekt i wolę, jak również pojęcia i prawa. Ludzie mogą myśleć, odczuwać i podejmować decyzje, ponieważ Bóg przełał na nas Swój charakter. Poprzez uczuciowość, intelekt i wolę poszukujemy piękna, prawdy i dobra, ale najcenniejsza dla nas jest miłość. Miłość prawdziwa, która jest gotowa podporządkować nasze myśli, słowa i czyny szczęściu drugiego człowieka, nawet kosztem siebie.

Tak jak najbardziej istotnym elementem charakteru człowieka jest zdolność do kochania, tak i najbardziej istotnym aspektem Boga jest Jego *Serce*. Serce, które jest rozumiane jako niepowstrzymany impuls, aby doświadczać radości poprzez zjednoczenie w miłości z naszym obiektem.

Bóg istniał przed czasem i przestrzenią i jest ponad nimi. Bóg jest bytem wiecznym, samoistnym i absolutnym. Także podstawowa energia Jego istnienia jest absolutna, samoistna i wieczna. Jest źródłem wszystkich energii i sił, które umożliwiają istnienie całemu stworzeniu. Nazywamy ją *Zasadniczą Energią Uniwersalną*. Ta pierwotna energia nie została stworzona, ale po prostu istnieje od początku w Bogu poza czasem i przestrzenią. Jest to

podstawowa energia Stworzenia - energia, którą Bóg obdarza każdy byt, kiedy zostaje on stworzony.

Ta Zasadnicza Energia Uniwersalna oraz materia, która z niej powstała składają się na widzialną formę, w której przejawiała się Natura Boga. Jest ona źródłem aspektów materialnych i form wszystkich stworzonych bytów, takich jak ciało człowieka, ciało zwierząt, tkanki roślinne oraz wszelka materia nieorganiczna.

Bóg obdarzył nas wolną wolą, bo bez niej nie jesteśmy w stanie kochać. Ponieważ miłość jest najważniejsza, więc żaden byt nie może istnieć samotnie, bo miłość wymaga partnera. Nie tylko każdy człowiek, ale i Bóg potrzebuje obiektu miłości i cierpi, jeżeli go nie ma.

Serce to impuls do kochania. Ponieważ serce jest nadrzędne, więc ani wiedza, ani inteligencja, ani władza nie stanowią o wartości człowieka, tylko miłość. Zdolność do kochania wyróżnia nas w stworzonym świecie spośród wszystkich stworzonych istot i stanowi o unikalnej wartości człowieka.

To, że Bóg nas tak wyjątkowo kocha, nadaje nam wartość i pozycję wśród bytów stworzonych. Ta wartość nie zależy od naszych wyborów i czynów. To zdolność do kochania nadaje nam wartość. Bez doświadczenia tej miłości jesteśmy jak rozbite naczynie, albo jak roślina bez słońca, nie potrafimy rozwinąć naszego potencjału.

To co wyróżnia Boga, to nie wszechwiedza i wszechmoc, ale nieskończona zdolność do kochania. Bóg nie jest Imperatorem siedzącym na tronie, nieczułym na to, co dzieje się z Jego Stworzeniem. Nie jest też bezduszną energią. Jest zatroskanym Niebiańskim Rodzicem, kochającym jak Ojciec i Matka. Bóg odczuwa smutek, kiedy widzi cierpienie człowieka oraz odczuwa radość, gdy człowiek się cieszy.

Tak jak stół, który stoi stabilnie gdy ma 3 w miarę równe nogi, tak nasze serce też powinno wyrażać się w miarę równo przez intelekt poszukujący Prawdy, emocje szukające Piękna i wolę szukającą Dobra.

Zależność pomiędzy Bogiem, a wszechświatem

Każdy stworzony byt jest widzialnym wyrazem przymiotów Boga. Kiedy stworzony byt rozwija pełnię potencjału, którym go Bóg obdarzył, wówczas Jego wola zostaje całkowicie spełniona. Doskonały świat będzie złożony z takich bytów połączonych ze sobą w harmoniczną całość. Człowiek osiąga pełnię dojrzałości, kiedy postępuje według wskazań umysłu, w zrównoważony sposób dbając o potrzeby swojego ducha i ciała. Podobnie wszechświat jest doskonałym ciałem organicznym, gdy funkcjonuje wyłącznie w ramach Bożego celu stworzenia, w którym Bóg jest niewidzialną naturą wewnętrzną, a wszechświat jest widzialną formą zewnętrzną.

Chociaż wszystkie stworzone byty odzwierciedlają przymioty Boga, to można je podzielić na dwie kategorie: człowiek i wszystkie inne byty. Człowiek został stworzony, aby być obrazem Boga (Rdz 1:27). Wszystkie inne byty odzwierciedlają Boga w sposób symboliczny.

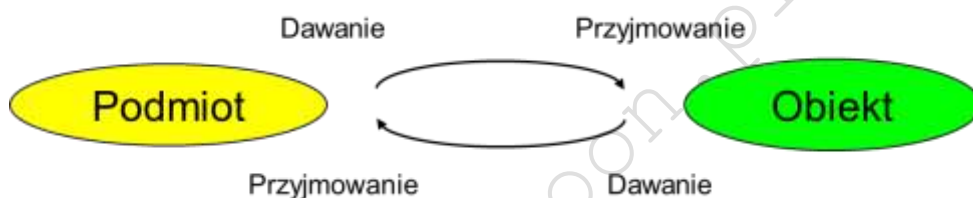
Bóg stworzył świat na swój obraz i podobieństwo i dał człowiekowi bardzo szczególne miejsce w tym świecie. Każdy człowiek jest unikalnym obrazem Boga i każdy ma potencjał odzwierciedlić unikalny aspekt natury Boga. Jednocześnie tak jak przymioty natury i formy oraz przymioty plusowości i minusowości są zjednoczone w Bogu, tak i w stworzonym przez Boga świecie powinna istnieć jedność i harmonia. W tej jedności i harmonii Bóg jest szczególnie obecny.

ROZDZIAŁ 3: WSPÓŁDZIAŁANIE BYTÓW STWORZONYCH

Czy byty istnieją jako odrębne jednostki, oddzielnie, bez powiązania ze sobą, czy też pozostają we wzajemnej zależności względem siebie? Choć każdy pojedynczy byt istnieje niezależnie od wszystkich innych, to całe Stworzenie zostało stworzone przez Boga, który jest pełen harmonii. Dlatego żaden stworzony byt nie istnieje niezależnie, ale jest stworzony, by istnieć dzięki wzajemnym zależnościom z innymi bytami. Celem tych wzajemnych zależności jest zjednoczenie niezależnych bytów we współzależny, zharmonizowany świat.

Czynność dawania i przyjmowania

Idealna, wzajemna zależność pomiędzy dwoma bytami powstaje wtedy, kiedy tworzą one *układ wzajemnej wymiany*. Powstaje on, gdy oba byty wchodzi w *czynność dawania i przyjmowania*. Jeden z bytów inicjuje relację, nadaje kierunek i wskazuje cel zjednoczenia bytów i jest wtedy określany jako *podmiot* relacji. Drugi z bytów odpowiada na inicjatywę podmiotu, podąża za nią i jest określany jako *obiekt* relacji.

Krokiem poprzedzającym czynność dawania i przyjmowania jest ustanowienie wspólnego fundamentu. Jest to możliwe, gdy podmiot i obiekt dają pierwszeństwo celowi ogółu przed swoimi celami indywidualnymi. Kiedy byty w pozycjach podmiotu i obiektu jednoczą się, to tworzą nową jedność. Jedność ta stanowi konkretne urzeczywistnienie celu ogółu, wspólnego dla podmiotu i obiektu oraz może nawiązać czynność dawania i przyjmowania ze swoim odpowiednikiem na wyższym poziomie.

Zasadnicza Energia Uniwersalna, którą każdy byt jest obdarzony, pochodzi z jednego źródła - od Boga. To ona nadaje kierunek i cel wszystkich układów wzajemnej wymiany. Wskutek tego Stworzenie zachowuje harmonię w różnorodności swych form, mimo nieskończonej ilości rodzajów układów wzajemnej wymiany. Ale to układy wzajemnej wymiany wytwarzają siły, jakie byty potrzebują do życia, rozmnażania i działania.

Pozycje podmiotu i obiektu nie są ustalone raz na zawsze pomiędzy dwoma bytami. W ramach wzajemnej wymiany każdy z dwóch bytów może przemiennie zajmować pozycję podmiotu lub obiektu. Pozycje te nie decydują także o wartości bytów będących w danej chwili podmiotem lub obiektem we wzajemnej relacji.

Czynność dawania i przyjmowania istnieje nie tylko pomiędzy odrębnymi bytami, ale także pomiędzy przymiotami niewidzialnej natury i widzialnej formy oraz przymiotami plusowości i minusowości w obrębie jednego bytu.

Rozważmy kilka przykładów. Ciało człowieka utrzymuje przy życiu wzajemna czynność dawania i przyjmowania między tętnicami i żyłami, wdychaniem i wydychaniem, itd. Człowiek rośnie i rozwija się dzięki układowi wzajemnej wymiany między umysłem i ciałem. Rodzina i społeczeństwo istnieją dzięki układom wzajemnej wymiany między poszczególnymi ludźmi i ich grupami. Przykładami mogą być relacje pomiędzy nauczycielem i uczniami, pomiędzy pracodawcą i pracownikami, albo pomiędzy rządem a obywatelami. Zarówno rośliny, jak i zwierzęta podtrzymują procesy życiowe dzięki czynności dawania i przyjmowania pomiędzy ich różnorodnymi narządami i układami. Przykładem jest między innymi wymiana tlenu i dwutlenku węgla oraz symbioza pszczoł i kwiatów. Nawet układy planetarne zachowują równowagę dzięki wzajemnym oddziaływaniom pomiędzy gwiazdami centralnymi i planetami krążącymi po orbitach.

Nieskażona natura zawsze przejawia dążenie do harmonijnej czynności wymiany wzajemnej. Nawet rywalizacja pomiędzy osobnikami w świecie zwierząt nie zakłóca równowagi biologicznej i służy celowi przetrwania i rozwoju gatunku. Tylko ludzie są zdolni do wymiany wzajemnej z pominięciem Boga jako centrum. Taki proces w ześrodkowaniu na złym celu wiedzie do zniszczenia i cierpienia. Historia dostarcza wiele przykładów narodów prowadzonych przez tyranów, które po okresie chwilowej pomyślności pogrążyły się w chaosie i zniszczeniu.

Jak wskazuje określenie czynności dawania i przyjmowania, czynność ta polega na tym, że najpierw następuje dawanie, a potem przyjmowanie, a nie odwrotnie. Bóg stwarzając świat zainwestował całkowicie Swoje Serce i Swoją Energię. To, że dawanie poprzedza otrzymywanie, jest prawem boskim. Dlatego wszystko, co trwałe musi być oparte na tym by najpierw dać, a potem otrzymać. Jezus wyraził to mówiąc, że należy „przejsć drugą milę”. Człowiek upadły nie odwzajemnia się nawet wtedy, kiedy otrzymuje, a taki sposób życia stwarza różnorakie problemy.

Czynność wymiany wzajemnej jest fundamentem trwałego budowania. Historia uczy, że rewolucje i idee z najbardziej szczytnymi hasłami nie doprowadziły do trwałych, dobrych zmian, jeżeli u ich podstawy było przekonanie, że do postępu niezbędna jest walka i zabieranie innym, gdyż świat opiera się o konflikt interesów, a wygra ten, kto jest silniejszy.

Przyjmowanie jest też formą dawania i jest niezbędne dla zaistnienia czynności wymiany wzajemnej i wszelkich relacji międzyludzkich.

Zależność między Bogiem a człowiekiem

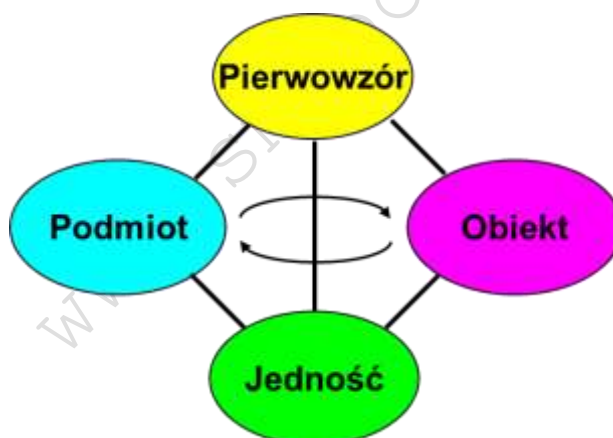
Spójrzmy teraz na zależność między Bogiem a człowiekiem z punktu widzenia układu wzajemnej wymiany. To, że Bóg dał pierwszym przodkom ludzkości Swoje przykazanie (Rdz 2:17), oznacza, że człowiek został stworzony, aby w odpowiedzi Bogu to przykazanie zachować. Istoty ludzkie miały ustanawiać idealną wymianę wzajemną z Bogiem. Człowiek miał stać się doskonałym obiektem Boga, a Bóg stałby się centrum myśli, postępowania i życia takiego człowieka (J 14:20). Gdyby pierwsi ludzie ustanowili taką więź z Bogiem, to również ich potomkowie byłiby w stanie taką więź ustanowić. Dzięki takiej doskonałej więzi ustanowionej z Bogiem wszyscy ludzie byłiby w stanie zachować harmonijne więzi między sobą i żyć dla innych, urzeczywistniając w ten sposób Królestwo Niebieskie na ziemi.

Relacja Rodzic – Dziecko jest najgłębszą relacją miłości. I to jest właśnie relacja, która łączy Boga i człowieka. Bóg patrzy na każdego człowieka jak na Swoje dziecko. A każdy człowiek ma swojego Niebiańskiego Rodzica.

Przez upadek pierwszych ludzi układ wzajemnej wymiany z Bogiem został przerwany, wskutek czego żaden człowiek nie był w stanie utrzymywać harmonijnej czynności dawania i przyjmowania z Bogiem i innymi ludźmi. Ale w każdym człowieku, nawet tym najbardziej niegodziwym, istnieje aktywna siła sumienia, która kieruje go ku dobru. Nikt nie może stłumić tej siły. Działa ona nawet wtedy, gdy człowiek nie jest tego świadomy. Człowiek, który dopuszcza się złego czynu, natychmiast odczuwa wyrzuty sumienia. Gdyby nie siła sumienia upadłych ludzi, Boża opatrzność zbawienia nie byłaby możliwa.

Proces stwarzania

Boży proces stwarzania rozpoczyna się w momencie, gdy impuls pierwotnej energii uniwersalnej pobudza dwoiste przymioty Boga do czynności dawania i przyjmowania. W ten sposób powstaje *Pierwowzór*. Powstają na jego bazie poszczególne byty, z których każdy pozostaje w układzie wymiany wzajemnej z Bogiem - swoim centrum. Gdy poszczególne byty stają się podmiotami i obiektami w stosunku do siebie nawzajem, tworzą *Jedność*, która stanie się nowym obiektem dla Boga.

W wyniku tego trójstopniowego procesu wykształcają się cztery elementy: *Pierwowzór* jako centrum, *Podmiot* i *Obiekt* (znajdujące się - ze względu na swoje pochodzenie i przymioty - w pozycji obiektu wobec *Pierwowzoru*) oraz ich *Jedność*. Kiedy podmiot i obiekt zjednoczą się dzięki idealnej czynności dawania i przyjmowania ześrodkowanej w Bogu, a każdy z 4 elementów zajmie pozycję podmiotu w stosunku do pozostałych trzech, wówczas osiągną wspólnie podstawę *czterech pozycji*.

Czynność dawania i przyjmowania ma swoje centrum, które decyduje o kierunku w jakim podąża jedność. Bóg zainwestował się całkowicie dla stworzenia i jest pierwotnym centrum każdego stworzenia. W związku z tym zasadą jest, że i my tak jak i On istniejemy przede wszystkim dla innych. Gdyby udało nam się zachować sytuację, gdzie Bóg był pierwszym podmiotem, z którym powstałaby więź wzajemnej wymiany, to w ten sposób wszystkie byty byłyby harmonijnie zjednoczone z celem ogółu.

Struktura świata

Podstawa Czterech Pozycji jest zasadniczą strukturą, poprzez którą Bóg może działać. Jest to fundamentalna podstawa dobra, dzięki której zostaje osiągnięty Boży cel stworzenia. Kiedy umysł (podmiot) i ciało (obiekt) człowieka budują doskonały układ wzajemnej wymiany ześrodkowanej w Bogu (pierwowzór), to tworzą doskonałego człowieka, którego umysł i ciało są zjednoczone (jedność). Zostaje wtedy ustanowiona indywidualna podstawa czteropozycyjna.

Kiedy mąż i żona budują doskonały układ wzajemnej wymiany, to tworzą podstawę czterech pozycji na poziomie rodzinnym. Gdy człowiek i wszystkie rzeczy Stworzenia budują doskonały układ wzajemnej wymiany, to całe Stworzenie staje się doskonałym obiektem Boga. Ustanowiona zostaje wówczas podstawa czterech pozycji na poziomie wszechświata. We wszystkich przypadkach Bóg jest pierwowzorem i centrum. Oznacza to, że Serce Boga i Jego Wola stanowią centrum każdego bytu i każdy byt może być prowadzony przez Boga. W ten sposób Bóg jest wszechobecny we wszechświecie.

Każdy gatunek, aby mógł istnieć, musi się rozmnażać. Rozmnażanie odbywa się poprzez wymianę wzajemną w procesie pierwowzór – podział (na podmiot i obiekt) – jedność. Kiedy ciało porusza się zgodnie z wolą umysłu, wówczas między ciałem i umysłem zawiązuje się między czynność dawania i przyjmowania. Wokół takiego człowieka gromadzą się inni, podobnie myślący ludzie. Jeżeli taka grupa będzie wspólnie pracować i osiągać sukcesy, to będzie się rozwijać.

Na skutek upadku Adama i Ewy, ludzkość musi powrócić do Boga i odbudować idealny świat. Ponieważ podstawa czterech pozycji ustanawiana w trójstopniowym procesie jest fundamentalną strukturą idealnego świata, dlatego też w Opatrzności i w Biblii bardzo często przewijają się liczby trzy, cztery, siedem i dwanaście w kontekście symbolicznej odbudowy idealnego świata.

Miłość i piękno

Dwie istoty tworząc wspólny fundament i dążąc do jedności, ustanawiają podstawę czterech pozycji oraz inicjują czynność dawania i przyjmowania. W tym procesie występują dwie emocjonalne siły: miłość - przekazywana przez podmiot obiektowi oraz piękno - przekazywane przez obiekt podmiotowi. Siła miłości jest aktywna, natomiast siła piękna jest bierna.

W relacji Bóg - człowiek, Bóg jest podmiotem obdarzającym miłością, człowiek zaś obiektem, który odwzajemnia się pięknem. W relacji mężczyzna - kobieta, mężczyzna jest podmiotem, który obdarza miłością, a kobieta obiektem, który odwzajemnia się pięknem. W relacji człowiek - wszechświat, człowiek jest podmiotem, a wszechświat obiektem. Kiedy podmiot i obiekt stają się absolutną, harmonijną jednością, wówczas miłość staje się pięknem, a piękno miłością. Wynika to z tego, że kiedy podmiot i obiekt jednoczą się, podmiot może stawać się obiektem, a obiekt podmiotem.

W stosunkach międzyludzkich pięknem jest na przykład lojalność, którą podwładny okazuje przełożonemu, oddanie, które okazuje się rodzicom czy wierność, którą obdarzają się małżonkowie.

Wszystko, co najcenniejsze w naszym życiu wypływa z relacji z innymi. Miłość, przyjaźń, wierność, honor, lojalność, piękno i wiele innych nie mogą zostać zrealizowane w samotności. Jesteśmy stworzeni, by istnieć we współzależności z innymi. Ani zależność od innych, ani niezależność od innych nie są naszym naturalnym stanem.

WWW • SMMOON • PL

ROZDZIAŁ 4: CEL STWORZENIA

Cel stworzenia wszechświata

Patrząc na dzieła ludzkich rąk, zauważamy, że wszystko ma swój cel. Nikt nie tworzy bez celu. Każda rzecz ma swój cel istnienia, który powstał zanim powstała dana rzecz. Każda rzecz może osiągnąć swoją wartość, jeżeli będzie wypełniała cel, dla którego została stworzona. Jeżeli nie zrozumiemy celu istnienia rzeczy, to możemy ją zmarnować. Jeżeli jakiś stworzony byt utraci swój cel istnienia, to staje się bezużyteczny. To dlatego wyrzucamy znoszone ubrania, albo zepsute sprzęty. Jeżeli cel istnienia jest aż tak ważny, to jaki jest w takim razie cel istnienia człowieka?

Prawdziwy cel istnienia stworzonego bytu nie jest określany przez sam byt, ale przez jego twórcę. Dlatego musimy poznać Boży cel stworzenia, aby zrozumieć prawdziwy cel istnienia człowieka i kosmosu. Dlaczego Bóg, który jest wszechmocny i absolutny, dokonał stworzenia świata i dał człowiekowi tak szczególne miejsce we wszechświecie?

Najistotniejszym aspektem Boga jest Serce. Serce jest impulsem pobudzającym do kochania obiektu oraz źródłem i siłą rodzącą miłość. Naturą Serca jest poszukiwanie obiektu miłości. Miłości i radości nie można odczuwać w samotności. Ta właśnie natura Serca skłoniła Boga do stworzenia świata. Tak więc Bóg, którego istotą jest Serce, odczuwa radość, kiedy może ze wzajemnością kochać stworzony przez siebie obiekt. Jeżeli nie ma takiego obiektu, Bóg nie może zaspokoić Swojego pragnienia wyrażania troski i miłości, które wypływa z Niego jak z niewyczerpanego źródła. Bóg stworzył świat, aby był obiektem, który mógłby kochać. W świecie tym człowiek jest stworzony na obraz Boga, podczas gdy wszystkie inne rzeczy Stworzenia symbolicznie przedstawiają Boga.

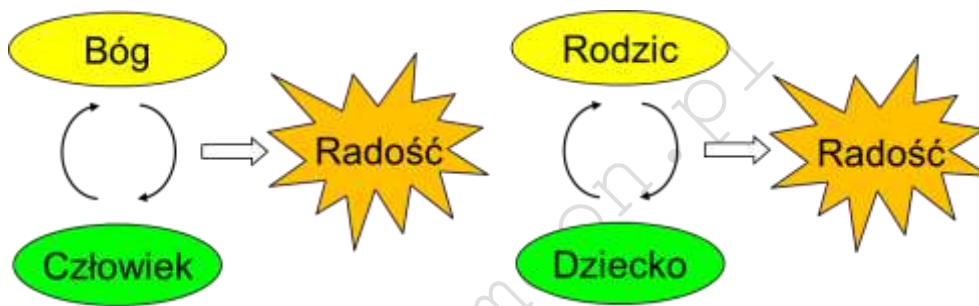
Bóg dał przykazanie pierwszym przodkom ludzkości, Adamowi i Ewie, mówiąc: „ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść. Bo gdy z niego spożyjesz, niechybnie umrzesz.” (Rdz 2:17). Ukazuje to, że Bóg bezpośrednio przekazał człowiekowi Swoją Wolę i Serce pełne miłości. Nie byłoby żadnego sensu w tym, żeby Bóg wyrażał Swoje Serce wobec człowieka, gdyby stworzył go niezdolnym do odczuwania tego Serca. Możemy więc zrozumieć, że człowiek został stworzony jako obiekt zdolny do rozumienia i reagowania na Wolę Boga i Jego Serce, przez co jest istotą najbliższą Sercu Boga. Człowiek został stworzony jako obiekt, który w sposób bezpośredni miał odczuwać Serce Boga i nieść Mu radość. Jest więc stworzony jako dziecko Boga.

Bóg stworzył człowieka z miłości i dla miłości, aby odczuwać radość kochania i bycia kochanym. Tak samo jak jesteśmy stworzeni do chodzenia na dwóch nogach. Oczywiście można całe życie przeżyć na czworakach, ale nasz potencjał jest znacznie większy. Analogicznie można żyć bez miłości i nie zrealizować istniejących w nas możliwości.

Bóg zawsze najbardziej pragnie, by jego dzieci były szczęśliwe i żyły w harmonii. Stworzył cały świat, abyśmy mogli być radośni. Tęsknota za odczuwaniem radości jest najbardziej fundamentalnym pragnieniem człowieka. Wypływa ona z natury Boga, który też chce być szczęśliwy.

Jak powstaje radość?

Zastanówmy się, w jaki sposób odczuwamy radość. Źródłem radości nie może być człowiek sam dla siebie. Radość powstaje tylko wtedy, gdy posiadamy obiekt odzwierciedlający naszą własną naturę. Radość rodzi się dzięki pobudzeniu, które odczuwa podmiot, gdy jego własna natura jest odzwierciedlona w obiekcie. Przy czym nie ma znaczenia, czy obiekt jest widzialny czy niewidzialny. Na przykład, malarz odczuwa radość zarówno wtedy, gdy jego obiektem jest pobudzająca wizja lub idea, jak również wtedy, gdy jego wizja lub idea staną przed nim jako rzeczywisty obraz. Kiedy obiektem jest sama tylko idea, to pochodzące z niej pobudzenie i wypływająca z niej radość nie jest tak pełna lub całkowita, jak radość, którą odczuwa, kiedy ma przed sobą ukończone dzieło, ucieleśniające jego natchnienie. Najsilniejsze pobudzenie i radość odczuwamy przez relacje z rzeczywistymi obiektami. Sposób odczuwania radości człowiek przejął od Boga: Bóg również odczuwa radość, kiedy znajduje w obiekcie odbicie Swojej Natury.

Ten rodzaj radości jest odczuwany, kiedykolwiek twórczość człowieka jest zaangażowana i znajduje spełnienie: czy jest to sztuka piękna, czy architektura, czy literatura, czy rozwój nowych technologii, czy rozwój przedsięwzięcia biznesowego, w medycynie, w sporcie lub w rozrywce.

Bóg stwarzając Wszechświat i człowieka jako obiekty Swojego Serca i obdarzając człowieka wolną wolą złożył w nasze ręce realizację celu stworzenia. To my, ludzie, od tej pory decydujemy, czy Bóg jest szczęśliwy, czy nie. Jeżeli zrealizujemy nasz potencjał - przyniesiemy Bogu radość, jeżeli zmarnotrawimy go - przyniesiemy Mu smutek.

My też, tak jak Bóg, mamy zdolność do tworzenia. To co stworzymy będzie odzwierciedleniem naszej natury. Radość jaką będziemy z tego czerpać będzie pochodną naszej inwestycji.

Wśród bytów stworzonych przez Boga, człowiek ma szczególną pozycję. Jesteśmy obdarzeni sercem, mamy wolną wolę, mamy zdolność do tworzenia. To od nas zależy, jakimi ludźmi jesteśmy, jak wyglądają nasze rodziny i społeczeństwa, jaki świat nas otacza. Dlatego w tym zakresie jesteśmy współtwórcami świata z Bogiem. To dlatego człowiek jest unikalną istotą wśród stworzonych bytów i jesteśmy szczególnie ukochani przez Boga. Jesteśmy tymi, którzy mają reprezentować Boga przed całym stworzeniem. Z tego powodu jesteśmy nazywani Jego Dziećmi i możemy Go nazywać naszym Rodzicem.

Trzy Błogosławieństwa

Człowiek pojawił się jako zwieńczenie procesu stwarzania. Został stworzony na obraz Boga oraz na podobieństwo Jego niewidzialnej natury i widzialnej formy. Bóg chciał dzielić z człowiekiem Swoją radość, dlatego obdarzył go zdolnością odbierania uczuć i emocji. Po stworzeniu Adama i Ewy Bóg udzielił im błogosławieństwa:

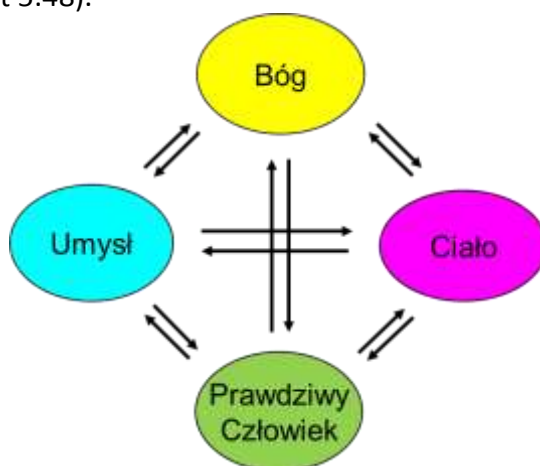
Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi. (Rdz 1: 28)

W tych słowach Bóg zawarł tzw. *Trzy Wielkie Błogosławieństwa*: błogosławieństwo płodności (tzn. osiągnięcia dojrzałości i zdolności do wydania owocu), błogosławieństwo rozmnażania się oraz błogosławieństwo panowania nad stworzeniem. Gdyby Adam i Ewa okazali posłuszeństwo niebiańskiemu nakazowi i zbudowali Królestwo Niebieskie, Bóg, patrząc jak Jego dzieci żyją pełnią szczęścia w świecie ideału, bez wątpienia odczuwałby największą radość.

W jaki sposób mogą zostać wypełnione Trzy Wielkie Błogosławieństwa? - Jedynie w oparciu o podstawę czterech pozycji, która jest fundamentem stworzenia. Trzy Wielkie Błogosławieństwa zostaną wypełnione, gdy człowiek i reszta stworzenia ustanowią podstawę czterech pozycji, w której Bóg będzie zajmował centralne miejsce. Bóg doświadczy największej radości patrząc jak powstaje Królestwo Niebieskie, w którym realizowane jest ostateczne dobro. Dla tej właśnie przyczyny stworzył wszechświat.

Dojrzałość indywidualna

Pierwsze Boże Błogosławieństwo jest to zdolność człowieka do osiągnięcia pełni dojrzałości i integralności swojego charakteru, to zdolność do stworzenia samego siebie. Jednocząc umysł i ciało w ześrodkowanym na Bogu procesie dawania i przyjmowania, człowiek tworzy podstawę czterech pozycji na poziomie indywidualnym i staje się Świątynią Boga (1Kor 3:16). Kiedy człowiek w pełni zjednoczy się z Bogiem w sercu, to odzwierciedli unikalny aspekt charakteru Boga i zawsze będzie mieć Boga w centrum swoich myśli i działań. To jest znaczenie tego, co zostało ujęte w Biblii „*Bądźcie doskonali, jak wasz Ojciec w niebie jest doskonały*” (Mt 5:48).

Kiedy człowiek spełni Pierwsze Boże Błogosławieństwo, to będzie w sposób naturalny podzielał uczucia Boga jak swoje własne. Zatem popełnienie grzesznego czynu przez taką osobę jest niemożliwe, ponieważ czyniąc to czułaby taki sam ból, jaki sprawiłaby Bogu swym uczynkiem.

Pierwsze Błogosławieństwo to zbudowanie jedności pomiędzy umysłem i ciałem w ześrodkowaniu na Bogu. To stworzenie osobowości prawdziwej miłości, obejmującej duchowość i wiedzę. W jedności tej umysł stoi w pozycji podmiotu, a ciało w pozycji obiektu. To dlatego podziwiamy tych, którzy potrafią zjednoczyć umysł i ciało, bo jest w nas pierwotne pragnienie osiągnięcia tego stanu.

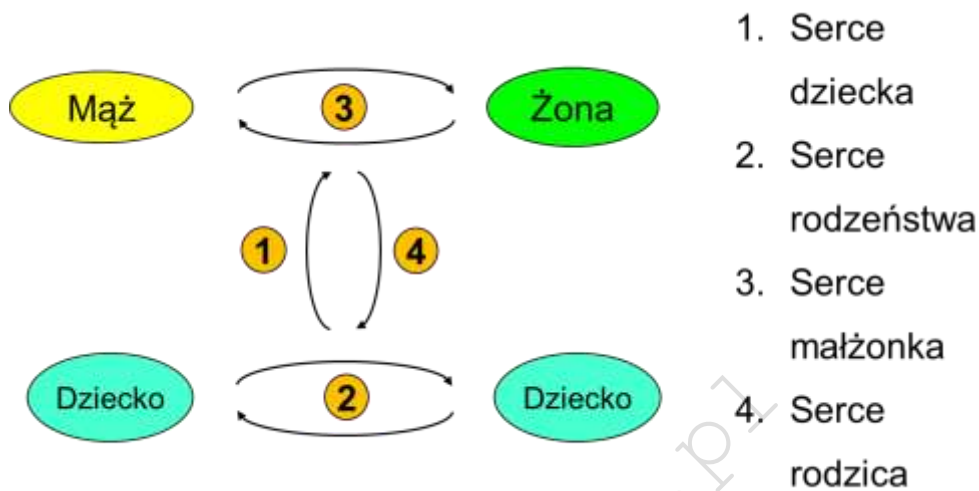
Harmonijna rodzina

Drugie Boże Błogosławieństwo to zdolność człowieka do założenia dojrzałej rodziny. Adam i Ewa mieli najpierw osiągnąć dojrzałość osobistą w wymiarze fizycznym i duchowym, a potem stać się mężem i żoną w ześrodkowaniu na Bogu oraz wydać na świat dzieci o naturze dobra. Po doświadczeniu miłości jako dzieci i jako bracia i siostry, jesteśmy gotowi by zadeklarować gotowość do miłości wiecznej, niezmiennej i bezwarunkowej. Nasze dzieci, które urodzą się z tej miłości doświadczą bezwarunkowej miłości rodziców, która będzie dla nich realnym wyrazem miłości Boga. A my nauczymy się miłości altruistycznej jako małżonkowie i rodzice. Jedność męża i żony poprzez ześrodkowany na Bogu proces dawania i przyjmowania, tworzy rodzinną podstawę czterech pozycji.

Z punktu widzenia Serca to, że Bóg pozwolił nam mieć dzieci jest wielkim błogosławieństwem. Bowiem dzięki dzieciom człowiek może odczuwać miłość, jaką Bóg żywi wobec nas. Gdyby Adam i Ewa osiągnęli dojrzałość, utworzyli pierwszą rodzinę oraz dali życie dzieciom o naturze dobrą, to wówczas staliby się Prawdziwym Ojcem i Prawdziwą Matką całej ludzkości. Tak oto staliby się Prawdziwymi Rodzicami i Prawdziwymi Przodkami całej ludzkości. Prawdziwa rodzina jest podstawową jednostką Królestwa Niebieskiego. W oparciu o prawdziwą rodzinę może powstać prawdziwe społeczeństwo, prawdziwy naród i prawdziwy świat. Gdyby Adam i Ewa stworzyli taką rodzinę i świat, to byłoby to Królestwo Niebieskie na ziemi.

Dojrzała rodzina jest związkiem dojrzałych, niezależnych jednostek, które decydują się na współzależność. Dlatego najpierw należy wypełnić Pierwsze Błogosławieństwo, a potem dopiero Drugie. Tęsknota za zbudowaniem harmonijnych małżeństw jest wszechobecna, ale brakuje świadomości, że podstawowym warunkiem do tego jest obecność Boga w rodzinie i osiągnięcie przez każdego z małżonków ześrodkowanej w Bogu jedności pomiędzy umysłem i ciałem.

Rola rodziny jest bardzo szczególna. Dojrzała rodzina jest miejscem, gdzie można doświadczyć Cztery Wielkie Sfery Serca: Serce Dziecka, Serce Rodzeństwa, Serce Małżonka, Serce Rodzica. Rodzina jest szkołą miłości, gdzie nasza zdolność do kochania może się rozwijać stopniowo. Jako dziecko jesteśmy głównie obiektami miłości i uczymy się jak przyjmować, zwracając naszym rodzicom bezgraniczne zaufanie. Jest to okres, kiedy „ja” jest ważne. Później jako bracia i siostry uczymy dzielić się z innymi, poświęcać nasze potrzeby dla innych do czego niezbędna jest kontrola nad naszymi emocjami i fizycznymi pragnieniami. Jest to okres pośredni pomiędzy „ja” i „my”. Ukoronowaniem tego wymiaru relacji jest relacja pomiędzy mężem i żoną, w ramach której uczymy się patrzeć na świat nie z perspektywy tego, co ja chcę, ale z perspektywy tego, co jest dobre dla „nas”. Wreszcie na końcu stajemy się rodzicami i jesteśmy gotowi by zupełnie myśleć, odczuwać i działać z perspektywy „wy”.

Małżeństwo umożliwia zjednoczenie aspektów plusowości i minusowości rozdzielonych pomiędzy mężczyznę i kobietę. Ponieważ powstaje w ten sposób obraz Boga na ziemi, więc Bóg jest tam szczególnie obecny. Dlatego małżeństwo jest tak sakramentalnym związkiem mężczyzny, kobiety i Boga i dlatego tak szczególna jest miłość seksualna, która jest przypieczątowaniem tego związku.

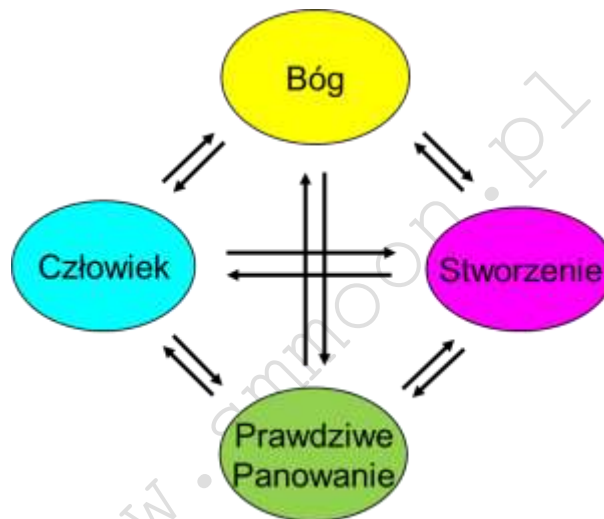
W ideale Boga małżeństwo jest nierozzerwalnym błogosławieństwem (sakramentem), tak jak nie możemy wymienić naszych rodziców i dzieci, tak i nie możemy wymienić naszych małżonków.

Drugie Błogosławieństwo to stworzenie rodziny prawdziwej miłości. Mąż ofiaruje się całkowicie dla żony i żona ofiaruje się całkowicie dla męża. Żyjąc dla siebie nawzajem tworzą czystą sferę, do której Bóg jest przyciągany. Miłość seksualna jest ukoronowaniem takiego życia i jest aktem absolutnej jedności Boga, mężczyzny i kobiety.

W oparciu o ten wzór życia dla większej całości Bóg chce stworzyć społeczeństwa gdzie rodziny będą żyły dla innych rodzin, a społeczeństwa dla innych społeczeństw. Rodzina jest podstawową komórką, z której jest zbudowane Królestwo Niebieskie.

Panowanie nad stworzeniem

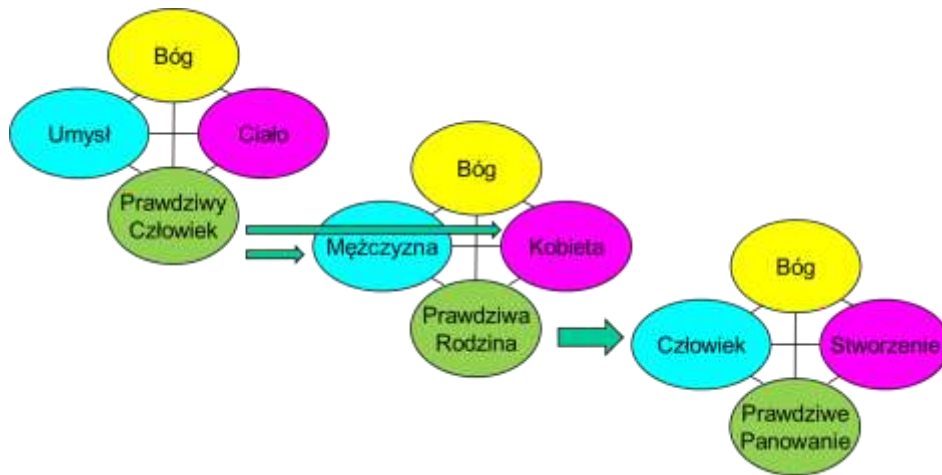
Trzecie Błogosławieństwo, jakie Bóg dał człowiekowi, to zdolność człowieka do harmonicznego panowania nad całym Stworzeniem. Panowanie to zrealizowałoby się poprzez ześrodkowany na Bogu proces dawania i przyjmowania pomiędzy człowiekiem i stworzeniem. Aby Bóg odczuwał radość, człowiek, jako obiekt Jego Serca, powinien zawsze doświadczać radości w swoim życiu. Dlatego Bóg stworzył wszystkie rzeczy jako obiekty radości człowieka. Powinniśmy szanować i kochać środowisko naturalne, troszczyć się o życie i dbać o rzeczy.

doskonały człowiek będzie odczuwał niezmierną radość, widząc w stworzeniu odbicie własnej natury wewnętrznej i formy zewnętrznej. Bóg także odczuje radość, kiedy wszechświat będzie odbiciem Jego Natury. Świat, w którym zostają spełnione Trzy Błogosławieństwa, jest idealnym, bezgrzesznym światem, gdzie Bóg, człowiek i wszystkie stworzone byty istnieją w całkowitej harmonii. Taki świat jest Królestwem Niebieskim na ziemi. Kiedy po takim życiu na ziemi ciało fizyczne człowieka obumiera, to jego duch przechodzi do duchowego Królestwa Niebieskiego, gdzie żyje wiecznie w atmosferze doskonałej miłości Bożej. To jest cel dla którego zostaliśmy stworzeni.

Królestwo Niebieskie podobne jest do człowieka, który osiągnął dojrzałość. Ciało człowieka składa się z rozlicznych różnych komórek, ale żadna z nich nie jest gorsza, albo mniej ważna. W taki sam sposób w Królestwie Niebieskim jest wiele różnorodnych osób o różnych charakterach i zdolnościach. Harmonijnie współpracują one ze sobą dla dobra wspólnego, w ramach którego dobro każdej jednostki jest zapewnione. Tak, jak żadna część ciała nie może przeciwstawić się poleceniom płynącym z centralnego systemu nerwowego, tak i dojrzały człowiek nie czuje żadnego sprzeciwu czy buntu wobec panowania miłości Bożej. Byłby to świat bez żadnych konfliktów i przestępstw.

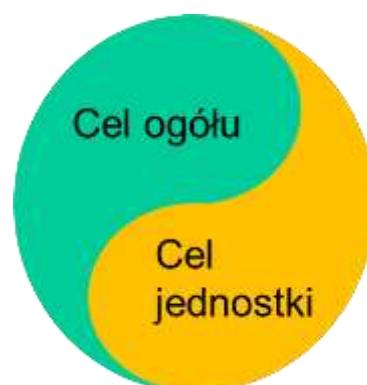

Trzecie Błogosławieństwo to osiągnięcie panowania prawdziwą miłością człowieka nad stworzeniem. To nie przypadek, że jest to trzecim Bożym Błogosławieństwem. Poprzez jedność pomiędzy mężem i żoną mamy stać się ucieleśnieniem Boga i wtedy możemy Go w bardziej dojrzały sposób reprezentować przed stworzeniem. To dlatego panowanie człowieka nad stworzeniem jest tak trudne, jeżeli nie realizuje się wcześniej ani Pierwszego, ani Drugiego Błogosławieństwa. Trzy Błogosławieństwa mają więc nieprzypadkową kolejność.

Trzy błogosławieństwa określają 3 wielkie wymiary w życiu człowieka: do Boga, do innych ludzi, do stworzonego świata. W piękny sposób ujął to Jezusa, gdy zapytany o najważniejsze przykazanie odparł: „Kochaj Pana Boga swego całym swym sercem, całą swoją duszą i całym swym umysłem, a bliźniego swego, jak siebie samego” (Mt.22:39)

To człowiek stanowi centrum wszechświata. Bez człowieka świat byłby podobny do muzeum, którego nikt nie odwiedza. Ekspozycje muzealne zyskują prawdziwą wartość jedynie wtedy, gdy jest ktoś, kto je ogląda, ceni, kocha i zachwyca ich pięknem. Człowiek nadaje wartość ich istnieniu. Jakaż byłaby ich wartość, gdyby nie było nikogo, kto by je podziwiał? Ta zasada dotyczy całego wszechświata.

Podwójny cel stworzenia

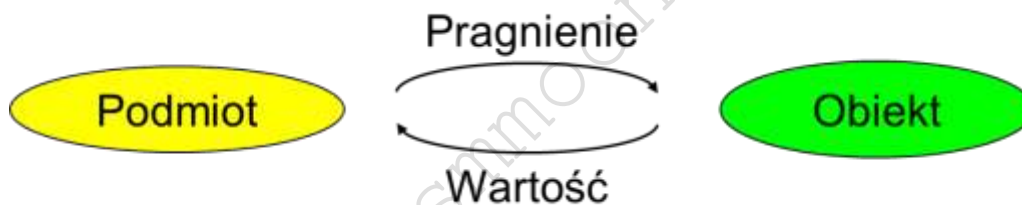
Wszystkie istniejące byty posiadają dwa aspekty: niewidzialną naturę i widzialną formę. W analogiczny sposób wszystkie byty posiadają podwójny cel: cel ogółu i cel indywidualny. Cel ogółu jest celem służącym zachowaniu i rozwojowi całości. Cel

indywidualny natomiast służy zachowaniu i rozwojowi jednostki. Indywidualnym celem człowieka jest podtrzymanie własnego istnienia. Z drugiej strony człowiek posiada cel życia służący ogółowi, którym jest wniesienie własnego wkładu w życie rodziny, społeczeństwa i narodu.

Nie można osiągnąć szczęścia skupiając się wyłącznie na swoim celu indywidualnym. Nie można też utworzyć idealnego społeczeństwa lub wspólnoty, gdzie cele indywidualne zostają poświęcone w ramach realizacji celu ogółu. Wszystkie byty mają zarówno cel samozachowawczy, jak i cel służący całości. Zatem możemy powiedzieć, że świat jest jedną ogromną całością o przenikających się wzajemnie, zharmonizowanych dwoistych celach.

Wartość pierwotna

Co określa pierwotną wartość każdej rzeczy? Wartość jest czymś względnym, zależnym od wzajemnej relacji między celem danego bytu, który wyznacza Bóg, a pragnieniem człowieka, aby ten byt posiadać, cenić i wydobyć jego prawdziwą wartość. Co decyduje o pierwotnym pięknie róży? Pierwotne piękno róży jest określone gdy spełniają się równocześnie dwa cele: jeden nadany przez Boga w momencie stworzenia oraz drugi - przez pochodzące od Boga pragnienie ludzkie, by cieszyć się kwiatem i wydobyć jego piękno.

Inaczej mówiąc, człowiek dojrzały odczuwa radość, kiedy kwiat zaspokaja w nim pobudzone pragnienie piękna. W chwili gdy to zachodzi, kwiat demonstruje swoje pierwotne piękno. W chwili w której cel stworzenia kwiatu oraz ludzkie pragnienie wydobywania jego piękna są spełnione, podmiot i obiekt tworzą harmonijną jedność. Stworzony byt osiąga swoją prawdziwą wartość, gdy wraz z człowiekiem - swoim podmiotem - tworzy harmonijną jedność.

Naszym najgłębszym pragnieniem jest odnalezienie miłości, a wraz z nią prawdy, piękna i dobra. Tylko relacja z Bogiem może zaspokoić tę tęsknotę. Bóg stworzył dla nas cały świat, tak jak rodzice przygotowują otoczenie na przyjście wymarzonego dziecka.